

З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

Про творчий доробок Олега К. Романчука, відомого публіциста, журналіста, науковця, редактора журналу «Універсум», газета нещодавно писала («Вісті Ковельщини» від 15 липня ц. р.).

Але, що не кажіть, живий контакт з автором, як кажуть, очі-в-очі, душа-в-душу, нічим не заміниш. Така зустріч дозволяє торкнутися потаємного, наболілого, того, що тривожить. Тут не тільки пізнавальний аспект, а й довірливо-душевний.

Так сталося, що творчий захід, який відбувся 16 липня ц. р., співпав із ювілейним днем народження Олега Романчука. Не знаю, чи це випадковість, але відзначати таку подію в публічній бібліотеці – це хвацько! Ювіляр презентував не найдки та наливки, а духовну поживу для душі й розуму!

Незважаючи на спекотний день, в читальні бібліотеки зібралось багато шанувальників творчості Олега Романчука, нашого земляка.

Приємно було бачити серед гостей професора Волинського національного університету ім. Лесі Українки Миколу Кучерепу, відомого дослідника історії Волинського краю.

Зустріч засвідчила, що душа Олега Романчука (як і в кожного з нас) болить майбутньою долею України.

Понад сім років точиться гібридна, кровопролитна війна з російським агресором. Скільки вистачить сил, віри та духу протистояти ворогу і зберегти таку, омріяну в віках, Незалежність? Складне питання, яке особливо загострилося нині.

Болить і тривожиться серце, що у виборі Президента, народних депутатів України, очільників місцевої влади легковажать деякі українці і обирають «управителів» не холодним розумом, а за посередництвом емоцій, аби лиш – «нові обличчя». Пан Олег навів аналогію такого вибору із футбольним чемпіонатом «Євро-2020». Реальні можливості збірної всім були відомі, але вболівальники (і не тільки) вірили в перемогу наших на хвили ейфорії.

Не може прийняти серце патріота того факту, що прогнози розвитку держави та суспільства залишаються нереалізованими – на папері. Б'є у дзвони журнал «Універсум», та хто чує? Стукають у двері влади політичні, соціальні та економічні аналітики про необхідність системних, стратегічних підходів в управлінні державою та прийнятті доленосних рішень – влада мовчить.

А сліпа віра в обіцянки високопосадовців і нардепів, по суті, стала вірусом у свідомості українців-виборців.

Вищесказане – це тільки спростоване узагальнення цікавого двогодинного дійства. Виступи у розкритті наболілих питань теми українства, в якому взяли участь Миколи Кучерета, Андрій Броїло, заступник голови районної ради і автор цих рядків, були співзвучними один одному. Це вселяє надію: є в нас загальнонаціональна, патріотична платформа розвитку суспільства і держави. Добре, що на цій платформі твердо і впевнено стоїть колектив бібліотеки на чолі з Галиною Божик, Заслуженим працівником культури України. Як завжди, була на висоті Ольга Бичковська, ведуча дійства. Їй – пошанування та подяка!

Особливо зворушливим для ювіляра стало вітання однокласників.

А як піднесено звучало пісенне вітання у виконанні Народного аматорського гурту «Дивосвіт» (керівник Олег Корнелюк)!

Словом, творчий вечір Олега Романчука пройшов цікаво, змістовно і корисно для всіх.

Тішуся, що бібліотека (для мене рідна) не перетворилася на сіре книгосховище, а функціонує в системі культури як запальний животворчий організм, розвиваючи та зміцнюючи зв'язки із видатними діячами письменства, журналістики та політики сучасної України, презентуючи їх доробок ковельчанам. Хай щастить!

Анатолій СЕМЕНЮК

